

Sygn. akt IX U 1206/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2014 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Konieczna
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale: ./.

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2014 r. w Rybniku

sprawy z odwołania H. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

o emeryturę

na skutek odwołania H. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

z dnia 28 lutego 2014 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 1 stycznia 2014r.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1206/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28.02.2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. odmówił ubezpieczonemu H. K. (K.) prawa do emerytury, na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r., ponieważ w ocenie organu rentowego, nie spełnił on ustawowych warunków do jej uzyskania, w szczególności nie udokumentował, na dzień 01.01.1999r., 15 lat pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony w odwołaniu od niniejszej decyzji domagał się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do świadczenia wskazując, iż pracował w warunkach szczególnych w okresie od 07.11.1975r. do 20.06.1992r. w Przedsiębiorstwie (...) w R. wykonując naprawy pojazdów ciężarowych w kanale.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji wskazując, iż do pracy w warunkach szczególnych nie uwzględnił okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w R., gdyż ubezpieczony nie przedłożył do ZUS świadectwa pracy w warunkach szczególnych za ten okres.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje.

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

W dniu 31.01.2014r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę.

Organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu na dzień 01.01.1999r. 27 lat, 2 miesiące i 8 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym żadnego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony w okresie od 07.11.1975r. do 20.06.1992r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w R. na stanowisku mechanika samochodowego (do 31.01.1988r.) i następnie, do końca zatrudnienia na stanowisku mechanika napraw pojazdów samochodowych klasy mistrzowskiej.

W okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) jw. ubezpieczony faktycznie pracował przy naprawie samochodów ciężarowych w kanałach remontowych. Ubezpieczony wykonywał pracę przy naprawie samochodów ciężarowych marki Star, Kamaz, Ził, autobusów. Praca ubezpieczonego polegała na dokonywaniu napraw mostów, układów wydechowych, paliwowych, hamulcowych, silników.

Ubezpieczony wykonywał głównie prace w kanałach remontowych, sporadycznie ubezpieczony takie prace wykonywał poza kanałem, na placu przed bazą lub bezpośrednio na budowach (gdy samochodu nie można było sprowadzić do bazy) i praca ta wiązała się z wykonywaniem napraw na powietrzu, niezależnie od warunków klimatycznych, bezpośrednio na ziemi (ubezpieczony wchodził się pod podwozie samochodu, wykonywał prace w pozycji leżącej), wykonywana była z uwagi na brak dostępności do kanału.

Przedsiębiorstwo jw. posiadało dwie bazy w dzielnicach W. oraz P. w W., w każdym znajdowały się 3 kanały. W okresie spornym Przedsiębiorstwo zatrudniało około 20 mechaników.

Ubezpieczony otrzymywał z tytułu pracy w warunkach szczególnych mleko oraz zupy regeneracyjne.

Z dokumentacji osobowej ubezpieczonego wynika, iż ubezpieczony otrzymywał dodatek finansowy z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

Pracę opisaną powyżej ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W okresie spornym razem z ubezpieczonym pracowali K. B. i A. S. w charakterze kierowców oraz A. K. w charakterze mechanika samochodowego.

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższe ustalił Sąd na podstawie akt organu rentowego dotyczące ubezpieczonego, akt osobowych ubezpieczonego z okresu pracy w Przedsiębiorstwie (...), zeznań świadków K. B., A. K. i A. S. oraz zeznań ubezpieczonego złożonych na rozprawie przed Sądem w dniu 02.10.2014r., czas nagrania od 00:09:57 do 00:42:00 protokołu elektronicznego.

Przy ocenie materiałów sprawy Sąd kierował się zasadą swobodnej oceny dowodów wyrażoną w art. 233 § 1 kpc. Sąd oparł się danych wynikających z akt organu rentowego, akt osobowych oraz na zeznaniach świadków, którzy pracowali razem z ubezpieczonym i stąd niewątpliwie byli bezpośrednimi świadkami wykonywanej przez niego pracy.

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za przekonujący, logiczny i spójny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948 przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32,33,39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. na dzień 31.12.1998r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (tj. 25 lat dla mężczyzn).

Ust. 2 „Emerytura, o której mowa w ust.1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego.

Jak wynika z §4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w warunkach szczególnych, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Bezsporne jest między stronami, że ubezpieczony ukończył 60 lat, iż na dzień 01.01.1999r. udokumentował ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz, że nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Spór polegał na ustaleniu czy ubezpieczony, na dzień 01.01.1999r., legitymuje się okresem co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe w sprawie pozwala jednoznacznie stwierdzić, iż ubezpieczony w okresie od 07.11.1975r. do 20.06.1992r. zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) wykonywał faktycznie prace stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A Dziale XIV, poz.16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) tj. prace wykonywane w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych.

Za takim przyjęciem przemawiają w szczególności zgodne w swej treści zeznania świadków K. B. i A. K., korelujące nadto z zeznaniami ubezpieczonego, znajdujące potwierdzenie w powołanej dokumentacji. W ocenie Sądu takiemu przyjęciu nie przeczą zeznania świadka A. S., który zeznał, że ubezpieczony aż połowę czasu pracy wykonywał poza kanałem, gdy zeznania te są odmienne od zeznań pozostałych świadków i ubezpieczonego w tym zakresie, i gdy w ocenie Sądu praca wykonywana przez ubezpieczonego poza kanałem, ale w znacznie mniejszym zakresie, sporadycznie, a polegająca na naprawie podwozi samochodów ciężarowych odbywała się także w uciążliwych, szczególnych warunkach, bo w pozycji leżącej, na ziemi, w zmiennych warunkach atmosferycznych tylko i wyłącznie wobec braku dostępności do kanału. Inaczej – sporadyczne wykonywanie prac poza kanałem w warunkach i z przyczyn jw. nie przeczy takiemu przyjęciu.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd ustalił, iż zostały spełnione warunki prawa do świadczenia w sytuacji, gdy przy uwzględnieniu okresu pracy w warunkach szczególnych uznanego przez Sąd, ubezpieczony posiada, na dzień 01.01.1999r., wymagany co najmniej 15- letni okres takiej pracy i stąd, na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od dnia 01 stycznia

2014r., tj. od miesiąca, w którym został złożony wniosek o świadczenie, zgodnie z uregulowaniem art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

SSO Maria Konieczna